

ס ו ד י ב י ו ח ר

דיון אצל ראש הממשלה ב-7.10.73, שעה 14.50
(נרשם ע"י אלי מזרחי)

ה ש ח ת פ ו : רה"מ הגב' ג. מאיר, סגן רה"מ י. אלון, השר י. גלילי, שהב"ט מ.דיין, מנכ"ל משה"ח א. קדרון, מר מ.גזית, חא"ל י. רביב, חא"ל י. ליאור, סא"ל א. בראון, מר א. מזרחי.

שהב"ט מ.דיין: אני רוצה לספר לכם איך אני רואה את המצב. הדברים שאומר מקובלים על הרמטכ"ל. אנסה לתאר איך אנו רואים את המצב ומה אני מציע.

הייתי בחזית הצפון ועכשו אני חוזר מחזית הדרום. בצפון, אני מציע ומקוה, שבכל זאת נצליח לייצב קו ולעשות מאמץ מכסימלי; אני לא פסימי. לא בלתי אפשרי לייצב קו ולבלום הסורים. אני מציע לא לרדת מהרמה. אני מציע לייצב קו ואח"כ לשפרו. כרגע יש מצב לא טוב, אבל אני מקוה כי נוכל להתייצב. יש עמדות מוקפות; יש הרבה שבויים. ייהרגו ויפלו עוד בשבי, ואיננו יודעים מה יהיה גורל השבויים.

בחזית הדרום, אני מציע כי נייצב קו על המיתלה. נוותר על קו התעלה, ונתייצב על קו המיצרים, שלושים או כמה ק"מ מן התעלה. אני מציע כי הלילה נתן הוראה לפנות את העמדות שאין סיכוי להגיע אליהן. מוצב בודפסט - אין לו שטח פתוח. אני לא מציע לסגת ממנו. במקומות שאפשר לפנות - נפנה. במקומות שאי-אפשר לפנות - נשאר את הפצועים; מי שיגיע - יגיע. אם יחליטו להיכנע - ייכנעו. אנו צריכים להגיד להם: "איננו יכולים להגיע אליכם. נסו לפרוץ או להיכנע". יש 4-5 עמדות כאלה. כבר יש מאות טנקים מצריים בגדה המזרחית. כל נסיון להגיע אל המוצבים הוא שחיקה של טנקים. צריכים לפנות את הקו לא בתקוה לחזור אליו, אלא לסגת לקו המיצרים. המלחמה תימשך. קו המיתלה יש לו יתרונות, אך יש לו גם חסרונות. קו התעלה אבוד.

שהב"ט מ.ד"יין:

כרגע במפרץ שואץ אין לנו אף טנק אחד בצפון. יש 40 טנקים בשרם-א-שיח. צריך לא לפזר אותם; יהיה גדוד זחלמי"ם ונשלח אותו צפונה, אך נפשית ופיסית צריך להתכונן לכך שבסופו של דבר גדוד זה יתבצר בשרם, ואנו נפנה את כל קו מפרץ שואץ. לא צריך עכשו לפנות, אבל ברגע שיהיו 100 טנקים מצריים, הם יחחילו לרדת דרומה. עלינו לעשות תכנון רציני של החזקת קבע בשרם. צריך לחשוב על פיננסי עיר הנפט.

אני בטוח שירדן תיכנס למלחמה. אנו לא יכולים להרשות לעצמנו לא להתכונן. צריך מינימום של הכנות. צריך לבדוק מה תהיה הרזרבה. צריך להכין כח נגד נסיון ירדני לפרוץ לגדה. יתכן שהם יתנו למחבלים לפעול.

עכשו לענין יחסי הכוחות. זה לא הזמן לחשבון הנפש. לא הערכת די את כח האויב, את המשקל הלוחמתי שלו, והגזמתי בהערכת הכוחות שלנו וביכולתם לעמוד. הערביים לוחמים הרבה יותר טובים מאשר קודם. יש בידיהם נשק רב; הם פוגעים בטנקים שלנו בנשק אישי. הטילים - מטריה קשה שחיל האויר שלנו לא יכול לנפץ אותה, אחוז ההצלחה בפגיעה בטילים - 70%, אבל בלילה יביאו טילים חדשים. אני לא יודע אם מכת מנע היתה משנה את התמונה באופן יסודי.

להלן מספרי הכוחות, כפי שהם נכונים לעכשו ולמחר בבוקר:-
 בחזית המצרית: לנו - 800 טנקים; למצרים - 2.000 טנקים.
 לסורים: - 1.500 טנקים; לנו - 500 טנקים.
 באויר: - לנו - 250 מטוסים; למצרים - 600; לסורים - 250.
 יש להם ההגנה של הטילים. לא הולך לנו הדבר הזה.

יש לנו בעיה של יחסי כוחות קשים מאד. הם לוחמים טוב ויש להם מטריה טובה של טילים. מה יהיה ?

ברן ואריק הגיעו, אם לא ננהל מלחמה על כל עמדה עם 200 טנקים ובלי טילים, נוכל להקים קו קבע ולא קו זמני. יעבירו טילים, נחוקף בטנקים. אפילו אם יהיו להם 1500-2000 טנקים, כוחנו יוכל להחזיק הקו. להוריד גדוד צנחנים ולשמור עם בזוקות על המתקנים - זה המפתח שלנו. ביר-גפגפה, אוס-חשיבה וכו'. עם 40 הטנקים בשארם, אפשר יהיה לשמור על שארם.

שהב"ט מ.דיין:

הבעיה לעתיד, שני דברים:-

א. הערבים לא יפסיקו המלחמה ואם יפסיקו ויסכימו להפסקת אש, הם עשויים לפתוח בה מחדש. המלחמה אז היא על ארץ-ישראל. הם הגיעו אחנו למלחמה על ארץ-ישראל. אם ניסוג מרמת-הגלן, זה לא יפתור כלום.

ב. בעיות ציוד, צריך לפנות לאמריקנים, צריך לקנות 300 פטונים, צריך עוד מטוסים. יש להם ציוד באירופה. הולכים לנו גם סנקיסטים. צריך להיות מוכנים למלחמה ארוכה. ואינני חושב שבקוים האלה נצטרך לשמור על הארץ. לעת-עתה, הם אפילו בנשק קונבנציונלי לא תקפו את הרכוזים האזרחיים. נצטרך לקנות עוד אירונים ועוד סנקים.

ברגע זה לא צריך לקנות שנוכל לעשות התקפת-נגד. אם נוכל-נעשה. כרגע המצב שאנו צריכים לשמור על הארץ. אם ינסו לכבוש את עיר הנפט, לא נוכל למנוע אותם. כל מה שיש ליהודים - חילקנו. גם סנקיסטים וגם סייסים אין הרבה. יפלו הרבה אנשים. המצרים שלחו שבויים שלנו עם דגלים להציע לעמדה שלנו להכנע. יש לנו מאות אבידות. יש הרבה שבויים. כל מה שאבדנו זה בלחימה קשה ועד הסוף. כל סנק ואיש שאבדנו - זה היה תוך כדי לחימה. אלה שהחזיקו את הקו הפצירו ומפצירים באריק להגיע והם עוד לוחמים שם. שילמנו על לחימה פרופר (Proper). גם בסיני וגם בגולן תקפו המצרים והסורים עם נשק אישי ופגעו בשריון שלנו.

זהו My honest view. כך אני רואה את הדבר. כמיוח הנשק שלהם הן אפקטיביות. היתרון המוסרי שלנו אינו עומד מול המסה הזאת. המספרים האלה הם מכריעים מאד. יכול להיות שיש מחשבות אחרות אין לפעול במצב זה.

חקה יותר פסימי ממני ביחס לרמת הגולן. הוא אמר "הלואי ויכולתי לייצב את הקו". גורודיש מודאג וסקפטי מהדרום.

מדוע יהיה לנו כח להחזיק קו אחר? מבחינת כמויות הנשק, יחסי הכוחות - לא ישתנו. מדוע אתה חושב שנחזיק

רה"מ הגב" מאיר:

שם?

- א. לא היו לנו קודם כל הכמויות;
ב. היינו רחוקים לעמדות.

שהב"ט מ.דיין:

אני מאמין שנוכל עם 800 טנקים לעמוד נגד 2.000 טנקים מצריים. לזה צריך להוסיף את הסיוע האוירי. בסוריה - מול 1.000 טנקים סוריים, נוכל לעמוד מול ^{הצניח} קו שני. אני מאמין שנוכל לעמוד. זה הטוב ביותר שנוכל להציע ואני מאמין שנוכל לעמוד בכך; זה פלוס אויר. אין להם עדיפות בקרב אויר-אויר. אם לא נהיה תחת הטילים, אני חושב שנוכל לעשות זאת.

אם הם יעברו התעלה עם הטילים, הטנקים שלנו יצאו לתקוף

אותם ולא - נצטרך לתקוף במטוסים. ביחס לטילים בגולן, אין לי פתרון איך לפרוץ ולהגיע אליהם. אך את הקו אפשר עכשו לייצב. אין לי תשובה לענין הטילים בסוריה.

הקו האלטרנטיבי בסיני, באיזה מצב הוא מעמיד את ביר-גפפה, אום-חשיבה, ביחס לטנקים והארטילריה המצריים?

השר י.אלון:

אספקה ודלק יוכלו להגיע לקו השני. לקו הראשון (קו התעלה) לא נוכל להזרים אספקה. הקו, לא קו סטטי. 800 הטנקים צריכים להיות ניידים. הקו צריך להיות בנוי כך, שהמתקנים לא יפגעו. הקו צריך להיות קדימה משורת המתקנים.

שהב"ט מ.דיין:

בגולן אני מבין שחקה מנסה לייצב קו.

השר י.אלון:

שתי דביזיות חוקפות המפקדה. הם היו בגדר. שני הצירים האחרים מיוצבים כרגע. יכול להיות שבבוקר יחברר שהערכת היתה אופטימית. ירידה מרמת הגולן לא פותרת, כי זה ימשיך לעמק החולה.

שהב"ט מ.דיין:

איזה כח יש בגזרה המזרחית ?

השר י.אלון:

שהב"ט מ.דיין: לגזרת ירדן יש עתודה של 80 שרמנים, אין טילים ואין חיל אויר. המלך יכול להעמיד תחת פיקוד הסורים טנקים אמריקניים. יחכן שהוא יעשה זאת במקום לעשות חזית בעצמו. אך הם לא יכולים שלא להחיות אותה.

הפצצות לעומק.

השר י.אלון:

שהב"ט מ.דיין: אז מה ? אני לא חושב שזה משמעותי. נניח שנעשה הפצצה על דמשק. אני לא מאמין שטנק אחד בחזית יסוג. הם לא יקבלו שבץ. זה לא ישבש לוגיסטיית. אינני יודע. אם תהיה לנו נשימה, אולי נכה בפיט, בחשמל, אך לא מחוץ לזה. כל חקיפה שלנו עולה לנו עתה באבדות. יש לנו מעט כח והוא נשחק מהר. איני יודע מתי נקבל תגבורת.

רה"מ הגב" מאיר: מה מצב האבידות ?

שהב"ט מ.דיין: יש עמדות שאין לנו קשר עמן.

רה"מ הגב" מאיר: אם ננתח היטב את המצב, ולאור מיעוט התמיכה בנו, יבואו ויאמרו לנו: "אם כך, תתיצבו במקום ששם אין מלחמות". ניקח את האמריקאים למשל: הם צריכים עם כל העולם והערבים, כשאנו עצמנו איננו כח, כשאנו עצמנו איננו יכולים להחזיק. לי אין אשליות. ~~מה~~ שזה יגיד לעם, זה דבר אחר. אבל מדאיג אותי מה שזה יגיד לעולם. כל זמן שהערבים לא העזו, זה היה כח.

שהב"ט מ.דיין: יגידו: "אתם נמר של נייר".

רה"מ הגב" מאיר: בינינו - העולם הזה לא מתחשב בשום דבר. יגידו: "נתנו לכם נשק ועמדתם. עכשו גם נשק לא עוזר". אני לא מבינה דבר אחד: חשבתי שמחילים לפגוע בהם ברגע שהם עוברים את התעלה. מה קרה ?

שהב"ט מ.דיין: הלכו טנקים. היה כיסוי ארטילרי. הטנקים שלנו נדפקו. המטוסים לא יכלו להתקרב בגלל הטילים. 1.000 קני ארטילריה אפשרו לטנקים את החצייה ומנעו מאתנו מלהתקרב. גם שיטה רוסית וגם תכנון רוסי. שלוש שנים של הכנות.

השר י.אלון: מה הערכת המטכ"ל?

שהב"ט מ.דיין: דדו סבור כמוני. בדרום זו גם הערכת גורודיש. בצפון - חקה יותר פסימי. טליק - אינני יודע. טליק אולי עוד יותר מסוייג.

רה"מ הגב' מאיר: מה שאתה מציע, זה יותר מלבקש הפסקת אש איפה שעומדים. שהב"ט מ.דיין: אנו לא עומדים.

רה"מ הגב' מאיר: בענין מועבי"ט - אולי להפעיל את קיסנינג'ר בענין הפסקת אש איפה שעומדים.

שהב"ט מ.דיין: אני קונה.

השר י.אלון: פירושו שאנו לא צריכים לבקש מקיסנינג'ר לא להפעיל מועבי"ט?

שהב"ט מ.דיין: בסיני אם הם יגידו להפסקת אש, זה לא ימנע מהם לחדש את האש, זה לא בסתירה למה שאני אומר. אפילו אם הם יגידו: "כן", ויסכימו להפסקת אש, אין לי שום חכנית אופרטיבית, מבצעית. הם לא יסכימו להפסקת אש עד שקרב זה לא יסתיים. מהחלטת מועבי"ט לא ניושע. זה לא מונע הקמת הקו השני. לא אני, לא פקוד דרום, לא המטה הכללי - איננו רואים שום אפשרות לנפנף אותם מעבר לחעלה גם אם יבואו כוחות חדשים.

רה"מ הגב' מאיר: כל השנים היו אומרים לנו כולם, כולל הידיד של צביקה, שסאדאת יודע שהוא צריך להפסיד.

שהב"ט מ.דיין: לי היתה הרגשה שנדפוק אותם במעבר. היתה לנו הערכה המבוססת על המלחמה הקודמת, והיא לא היחה נכונה. לנו ולאחרים היתה הערכה לא נכונה על אשר יקרה בשעת נסיון הצליחה.

שהב"ט מ.דיין:

יכול להיות שיתברר מחר שאני פסימי מדי. אריק רצה לפרוץ ולהמשיך בגשר שלהם הלאה; אריק חושב שצריך לפרוץ. גורודיש לא מאמין בכך (שהב"ט מקריא לקט אמ"נ על תוזת כוחות עירקיים).

השר י.אלון:

מה יש בעמק הנילוס שיכול להביא לאסון אם ניתן להגיע אליו מן האויר? סכר אסואן

מוגן היטב.

שהב"ט מ.דיין:

וזה לא היה מביא אסון. אני מכיר מטרה קריטית כזו שיכולה להשפיע. תחנת החשמל של קהיר מוגנת מאד.

השר י.אלון:

אני מודאג מן הגולן יותר מאשר מסיני, כי בגולן אין לנו עומק. אם לא יהיה מערך, הם יפרצו לעמק החולה

ולגליל. אין כל ספק בכך.

שהב"ט מ.דיין:

דדו חילק את חיל האויר לשני חלקים: צפון ודרום. אולי ניתן להם סיוע בגולן בחצי הכח המכסימלי של חיל האויר.

רה"מ הגב' מאיר:

אין כל סיבה מדוע הם לא ימשיכו, לא רק עכשו. הם טעמו דם.

שהב"ט מ.דיין:

לכבוש את ישראל, לגמור את היהודים.

השר י.אלון:

משה צודק. אין בסיטואציה כזו אפשרות אחרת.

שהב"ט מ.דיין:

צריך להגיד לקיסינג'ר הכל, כל האמת. מוכרחים ליישב את הקו עם האמריקאים.

רה"מ הגב' מאיר:

דדו היה בממשלה הבוקר. היה עצוב. אמר שמקווה שהלילה יהיה מיפנה.

שהב"ט מ.דיין:

עד הגל הבא של העיראקים, הירדנים והטורים - אם אפשר היה לקבל טנקים ומטוסים נוספים. יש לומר להם את האמת.

שיצחק או אהר'לה יסעו עם הסברה מפורטת.

השר י. גלילי: ביקשתי לעכב המברק לקיסנינג'ר עוד לפני זה.

מר מ. גזית: (15.40) דיברתי עם שלו בושינגטון. הוא כבר הגיש את הבקשה של ראש הממשלה: לעשות הכל שמועבי"ט לא תחכנס. קיסנינג'ר אמר שהוא יכול למשוך זאת. אם יש שינוי אין לו בעיה.

שהב"ט מ. דיין: אנחנו לא צריכים ליזום הפסקת אש. אם תהיה, לא נצטער על כך.

השר י. גלילי: הנקודה היא אחרת. ראש הממשלה מדברת שם (במברק לקיסנינג'ר) על סיכוי לעקירתם.

שהב"ט מ. דיין: נראה מחר בבוקר איפה אנו עומדים. אולי נצליח לייצב קו בגולן. מחר בבוקר נאמר לו שהסתבר שהם עשו גשרים והחלטנו לעשות קו חדש, נייד. והחלטנו לא לפעול על מנת להשליכם צמח התעלה וכו', אלא לחת 24 שעות לביסוס הקו בגולן. לא לזעוק S.O.S. הפסקת האש לא נראית לנו משמעותית. חוששים לחיזוק החזית המזרחית. העיראקים מתקדמים, ברור כי אם לא נצליח בחזית הסורית, תיפתח חזית בירדן.

רה"מ הגב' מאיר: (מספרת על נייר לשכת ראש המוסד 850).

שהב"ט מ. דיין: נגיד לקיסנינג'ר שאנו רוצים להשקיע המאמץ העיקרי בצפון ובמזרח. צריך לעשות כל מאמץ לקנות יוחר ציוד וכו'. בשורות "טובות" ליום אחד הבאתי דיי.

רה"מ הגב' מאיר: עוד מעט תהיה ישיבת ממשלה.

השר י. גלילי: אני נרתע מלהביא תמונה זו בפני הממשלה ב-17.00 בלי עוד איזה דיון מוקדם. בבוקר הערכת המצב של דדו

בממשלה היתה שונה.

רה"מ הגב' מאיר: להביא זאת לממשלה בעוד שעה ?

שהב"ט מ.דיין:

את זה לא צריך להביא לממשלה. הוראות לביצוע הקו השני כבר נחתו. אולי פיקוד דרום יחאושש וינסה לתקוף. הכנת הקו השני - אין צורך בהחלטת הממשלה. פינוי העמדות צריך להביא לממשלה. דדו צריך לחת את ההוראה להמשיך ולהילחם ולפנות.

השר י.אלון:

דדו נתן יפול יכח מלא למפקד פיקוד הדרום.

שהב"ט מ.דיין:

גורודיש רוצה שבלילה יתנו הוראה לעמדות להתפנות בלילה.

השר י.גלילי:

אני מציע לדחות את הממשלה ולקיים קבוצת דיון עם דדו ועם מי שתחליטי.

תא"ל י. ליאור:

(15.50) דדו רוצה לבוא הנה.

שהב"ט מ.דיין:

שיבוא. מציע לכנס את הממשלה ב-21.00.

רה"מ הגב" מאיר:

מאשרת לכנס הממשלה ב-21.00.

שהב"ט מ.דיין:

שדדו או טליק ילכו וידווחו לועדת חוץ ובטחון.

רה"מ הגב" מאיר:

צריך להגיד לצדוק שלא משה ולא דדו - לא יכולים לבוא לחוץ ובטחון, שיופיעו או טליק או אהר"לה.

שהב"ט מ.דיין:

הם (הערבים) רוצים ללכת על כל ארץ-ישראל.

רה"מ הגב" מאיר:

זהו הסיבוב השני מאז 1948.

השר י.אלון:

(פונה לשהב"ט): איפה היית למעלה?

שהב"ט מ.דיין:

אצל חקה בהר-כנען. רציתי לצאת לרפול, אך הטנקים הסוריים היו שם (בנפת).

השר י.אלון:

חוץ מהסופוגרפיה, האם יש איזה הכנות קודמות לקו שני?

שהב"ט מ.דיין: בקו המיצרים יש כביש רוחב, אך אין שם סידורי ביצורים.

ר/א ד. אלעזר: (מגיע ב-16.00).

לא ביקשתי להצטרף, כי זה מעבר לתחום ההחלטות הטקטיות. אנו עומדים בפני החלטה גורלית. פה אפשר לעשות טעות. יש לנו שלוש אפשרויות.

אני התכוונתי להציב את הכוחות שלנו כאן, בקו הרוחב לפני המיצרים, להחזיק אוגדה בטסה ואוגדה למעלה, מתוך הנחה שננסה לבלום ואח"כ נצא בכח להתקפת נגד. בכל מקרה לייצב קו הגנה. אבל קו הגנה זמני, וממנו לצאת להתקפות נגד, מחר או מחרתיים. זו אפשרות אחת. לפי מה שהתפתח היום, אין לי בטחון שנוכל להחזיק קו בכוחות קטנים ואח"כ לצאת להתקפה.

האפשרות השניה - קו שיש לו חסימה הכי-טובה, כלומר המעברים. להיות במיצרים, זה קו קשה. זה קו עם תשלומים כבדים. אום-חשיבה ורפידים. זה תשלומים כבדים.

האפשרות השלישית - היא הצעה שיש בה הימור. התייעצתי עם האנשים למטה - ברן, אריק וגורודיש - אנו ערוכים פה עם מעט כח. בטסה, בלילה, תהיה אוגדת מילואים אחת של אריק. למעלה, האוגדה של ברן. הם הציעו לי הצעה לתקוף את התעלה, לעלות על גשר ולהמשיך הלאה. שני כוחות כאלה שיעברו את התעלה, ישמידו כוחות. אח"כ נשמיד את אלה שעברו. זה הימור. כי זה שתי האוגדות היחידות שיש בין התעלה לבין תל-אביב.

אם אנו חוקפים את התעלה ואנו עוברים, אבל אנו לא יוצאים טוב, אז אנו נשארים עם שלוש אוגדות שבורות. ואז באים עיראקים ואלגי'ראים וכו', ואז מלחמה בעוד יומיים-שלושה בארץ-ישראל.

אני רוצה לרדת לאום-חשיבה. אני בעד אפשרות של כן התקפת-

נגד, אך לא על התעלה, אלא על ריכוז הכח שעבר כבר. יתכן שלקראת הבוקר עם 200-300 טנקים פלוס אויר, נוכל לנסות ולשבור את הכח שחצה ואחרי זה להתייצב עוד פעם בקו. אם זה יצליח, אנו במצב פתיחה טוב. אם זה לא מצליח, זה לא פטלי. ישאר מספיק כח על מנת לסגת למעברים ושם להיסגר. זו לא בעיה טקטית, זו בעיה גורלית. אני ארד למטה ללמוד את הנושא ונחליט על כך מחר בבוקר.

ר/א ד. אלעזר:

למעלה (בגולן), המצב יותר טוב, אך לא טוב. הדיביזיה הצפונית נבלמה. הכח הסורי נשבר. הדיביזיה המרכזית לא מצליחה להתקדם. מנפח זרקו אותם.

אנו תוקפים אותם עם חיל אויר. ביקשתי מחקא להכין קו. אני רוצה עם הכח הקיים לייצב קו ובלילה להביא אוגדה נוספת ולהחזיקה מאחור. איבדנו 5 מטוסים. בתקיפת הטילים השתתקו 27 סוללות טילים מתוך 36. אנו לא יודעים. אחרי זה היו תקיפות ורק מעט טילים פעלו. זה פותח אפשרות להפציץ את השריון, הפצצה פנימה כרגע לא בעיה, זה פתוח הן מהים והן מהצד השני בזריקה לדמשק.

שהב"ט מ.דיין: מה אמרת ביחס לעמדות המוקפות ?

ר/א ד. אלעזר: אמרתי שינסו להסתלק. כל אחד לעצמו. אני לא יודע בדיוק כמה עמדות זה.

השר י.אלון: משה העריך שניתן לייצב קו ולהשאיר את ביר גפגפה כשדה פעיל.

ר/א ד. אלעזר: הקו שמשה הציע הוא Withful Thinking. אני לא חולק על משה. אני רוצה בזה, אך איני יודע אם זה ניתך. הכוחות לבלימה בשטח פתוח. אין לי מערך טוב. מערך זה מוצדק אם יש לו כח להתקפת נגד, עם חי"ר בהרים וכו'. אם הם יתקפו, האוגדה חתקוף באגף. זה קו טוב אם אני בונה מערך נגדי להתקפה. אנו הולכים עתה באויר על הגשרים בכל מחיר. עד עתה הלכו שני גשרים. גשר אחד בפירדן ועוד גשר. ההתקפה על הגשרים בעיצומה. פקוד דרום מרגיש את הסיוע.

שהב"ט מ.דיין: אריק במצב שהוא יכול לתקוף כבר ?

ר/א ד. אלעזר: עוד לא.

שהב"ט מ.דיין: לאור זה שאחם תוקפים את הגשרים, יש להשקיע בגשרים ככל האפשר, אם תגיע למסקנה שאפשר לתקוף את הכח שחצה.

הפסנט של אריק לא בא בחשבון. דדו יבדוק: אם ניתך לתקוף התקפת נגד עם הכח

שהב"ט מ.דיין:

של אריק - נעשה זאת, אלא אם כן אתה תחזור ותדווח שזה לא ניתן. אם תחליט שאפשר - יש לך את אריק, יש לך את ברן. בין הסואץ לתל-אביב אין לנו עוד סנקים. אני שמח שעולים על הגשרים.

השר י.אלון: בגולן חיל האויר יותר פעיל ?

ר/א.ד.אלעזר: חצי, חצי. ב-1967 היו לנו 150 מטוסים. היום אנו מפעילים כח בסד"כ כזה; אחד בדרום ואחד בצפון.

השר י.אלון: יש להם רזרבות טילים. האם עולים על הטילים במצרים ?

ר/א.ד.אלעזר: לא. אני לא יכול לעשות זאת בעת ובעונה אחת גם במצרים וגם

בסוריה. היה לנו צילום טוב של הסורים והלכנו על זה. הם

בכל זאת שינו כמה טילים. נשאר עוד סוללות, אני לא בטוח איפה הן. סך הכל היו לסורים 34 או 36 סוללות. לא כולן (27) הושמדו. ודאי עד מחר יהיו שם 17-16 סוללות.

שהב"ט מ.דיין: דדו, אתה הולך לאום-חשיבה ?

ר/א.ד.אלעזר: כן.

רה"מ הגב' מאיר: לועדת חוץ ובטחון ילכו אהר'לה וקדרון.

השר י.אלון: נקיים ישיבת ממשלה ב-21.00.

שהב"ט מ.דיין: נעשה ממשלה ב-21.00 בלי תכניות. אלא רק על חקיפת הגשרים וכו'.

ביחס לחזית ירדן, אין חילוקי דעות שיש לעשות הכנות. אני מציע,

שהרמטכ"ל יסע לחזית הדרום, ואם יגיע שם להחלטה לתקוף - אני בעד. את "ההימור"

הזה, לא של אריק, אני מקבל. אני מסופק אם הכוחות יכולים כבר הלילה לתקוף.

אחה מוכרח לגמור שם את ענין העמדות.

הדיון הסתיים בשעה 16.20.

=====